

me? Nā hec ipa sunt q̄ a pedagogis et
ingrīs: a nubiō et pilulis et passeribz: ad
p̄fectos et reges: auz p̄dia mācipia: hec
ipa oīno succederibz maioribz etatibz trā
seū: sicuti ferul̄ maiorā supplicia succe-
dūt. Dūilitatis ē signū i statura pueri/
cie rex n̄ p̄basti cū aisti. talū est regnuz
celozū. Sz tñ dñe tibi excellētissimo atqz
qz optimo p̄ditozi et rectori vniuersita-
tis deo n̄fo grās. etiā si me puez rātū cē
voluisses. Erā enī etiā tunc viuebā atqz
seniebā: meāqz incolumitatē vestigiū se-
cretissime vnitas ex q̄ erā cure habebā:
custodiebā interiore sensu itegritatē sen-
suū meozū: inqz ipis p̄uis paruarūqz re-
rū cogitātibz vitate delectabar. Falli
nolebā: memoria vigebā. locutorē instru-
ebar: amicitia mulcebar: fugiebā dolorē
abiectorū: ignozāriā. Quid i tali animatē
n̄ mirabile atqz laudabile? At ista omnia
dei mei dona sūt: nō mibi ego dedi h̄: et
bona sunt. et hec oīa ego. Hon? ē q̄ fe-
cit me: et ipē ē bonū meū. et illi exulto bo-
nū oībz h̄bz etiā puer erā. Doc enī pec-
cabā q̄ nō i ipō sz i creaturis ei? me atqz
ceteras voluptates: sublimitates vi-
tates q̄rebā: atqz ita irruiebā i dolorē cō-
fusiōes errozes. Grās tibi dulcedo mea
et honor me? et fiducia mea de? me?. Gra-
tias tibi de donis tuis: sz tu mibi ea sua
Ita enī suabis me: et augebunt et p̄ficiē-
tur q̄ dedisti mibi: et ero ipē tecū: qz et
sum tu dedisti mibi

Explicit liber primus

Incipit secundus

Recordari vo

lo trāscras feditates meas
et carnales corruptiōes aie
mee: nō q̄ eas amem: sz vt amem te deus
meus. Amore amoris tui facio istd: reco-
lens vias meas neq̄ssimas i amaritudi-
ne recogitādis mee. vt tu dulcescas mi-
hi dulcedo nō fallar: dulcedo felix et secu-
ra. et colligēs me a dispsione in q̄ frustra-
tim discissus sum: dū ab vno re auersus
in mltā euaniui. Exarsi enī aliqū satiari

in inferis i adolescētia. et siluescere ausus
sum varijs et vmbrosis amoribz: et cōtra
buit species mea: et p̄putru corā ocul tu-
is placēs mibi: et placere cupiēs ocul ho-
minū. Et qd̄ erat qd̄ me delectabat: nisi
amare et amari: Sz n̄ tenebat modus ab-
aio vsqz ad animū: q̄ten? ē luminosus li-
mes amicitie: sz eralabāt nebule d̄ limo-
sa p̄cupiscētia carnis et scatebra pubrtas.
et obnubilabāt atqz offuscabāt cor meū.
vt nō discerneret serenitas dilectōis a ca-
ligie libidīs. Strūqz tōsuso estuabat:
et rapiebat imbecillē etatē p̄ abrupta cu-
piditatū: atqz mersabat gurgite flagicio-
rū. Inualuerat sup me ira tua et nescie-
bā. Obsurduerā stridore carthene morta-
litas mee: pena supbie aie mee: et ibā lon-
gi? a te: et sinebas: et iactabar et effūdebar
et diffucebā et ebulliebā p̄ fornicatōes me-
as et tacebas. Dardū gaudiū meū. Ta-
cebas tūc et ego ibā porro lōge a te i pli-
ma et plura sterilia semia dolor supba d̄
iectōe et inq̄eta lassitudo. Quis mibi mo-
deraret erūnā meā et nouissimaz rex sur-
gacel pulcritudies i vsū p̄tereret: atqz su-
auitatibz metas p̄figeret: vt vsqz ad diu-
galelit? exestuarēt fluet? eras mee. si trā-
q̄llitas i eis nō poterat esse sine p̄creādo-
rū liberoz p̄teta. sic p̄scribit lex tua dñe:
q̄ formas etiā ppaginē mortalitatis n̄fe-
porēs i ponere leuē manū ad tēperamen-
tū spinaz a paradiso tuo seclusaz? Nō enī
lōge est a nob oipotētia tua. etiā cū lōge
sum? a te. Aut certe sonitū nubū tuarū
vigilantiuz aduertere. Tribulatiōez au-
tē carnis habebūt h̄mōi. Ego autē vo-
bis parco. Et bonū est homini mlierez
nō tāgere. Et qui sine vxore est cogitat
ea q̄ sunt dei quō placeat deo. Qui autē
m̄imōnio iunct? est: cogitat ea q̄ sūt mū-
di quō placeat vxori. Das q̄ voces erant
dirē vigilātor: et absclus p̄p̄ regnū ce-
lozū felicior expectare āplex? tuos. Sz
efferbui miser seq̄ns impetū flux? mei re-
licto te: et excessi oīa legitima tua: nec etiā
si flagella tua. Quis enī h̄ mortalitū? Nā
tu sp̄ aderas misericorditer seuiēs et ama-
rissimis aspgens offensionibz oēs illici-
tas iocūditates meas: vt ita quererē sine